

Cercetarea sociometrica

Acest **curs** prezinta **Cercetarea sociometrica**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **20 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: docx.

Extras

Termenul de sociometrie a luat naștere prin combinarea a două cuvinte de origine latină: socius care înseamnă societate și metrum care înseamnă măsură. La prima vedere sociometria ar presupune măsurarea fenomenelor sociale, însă sensul actual pe care îl are acest termen este unul diferit. Chiar definiția sociometriei este una destul de controversată. Când spunem acest lucru ne gândim la demersul sociologul danez A.Bjerstedt care a identificat 13 definiții ale sociometriei pe care le-a trimis spre analiză la 269 de alți sociologi. Cele mai multe adeziuni le-a primit următoarea definiție: „sociometria este tratamentul cantitativ al relațiilor interumane preferențiale”.

Dacă am făcut referință la etimologia termenului de sociometrie apare potrivit să ne referim și la cel care este considerat părintele spiritual al acestei metode de cercetare. Jacob Levi Moreno s-a născut la București în 19 mai 1892. A studiat medicina la Viena unde l-a avut, printre alții, profesori și pe S. Freud. În perioada primului război mondial în lagărul de la Mitterndorf, lângă Viena, a observat disensiunile care se manifestau între indivizii care aparțineau unor grupuri de naționalitate diferită. În această perioadă își găsește geneza ideea sociometriei înțelegând de la început ca modalitate de a găsi sursele tensiunilor dintre oameni și de a le înlătura. În 1925 a emigrat în America unde ajutat de o atmosferă care nu era viciată de ura antisemită care începea în acea vreme să se contureze în Europa a început să studieze sociometric grupurile sociale mici. În 1934 a publicat ceea ce va fi considerat fără drept de contestare fundamentul sociometriei: „Who Shall Survive?” (Cine va supraviețui?). Publicarea acestei cărți a trezit un interes profund printre sociologi iar sociometria a fost introdusă ca o disciplină de sine stătătoare în mai multe universități americane (A.Mihu, Sociometria. Eseu critic, 1967, pp.5-7).

Unii sociologi în urma unei analize atente a acestei metode au atras atenția asupra câtorva dintre caracteristicile sale:

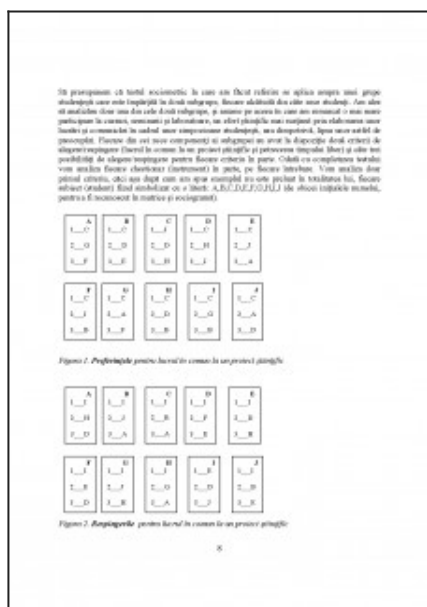
- 1.sociometria, ca metodă, joacă un rol secundar într-o investigație sociologică, datele oferite de ea fiind necesar a fi completate de cele oferite prin intermediul unor alte metode, cum ar fi cele ale observației, documentării, experimentului, etc;
- 2.are o aplicație restrânsă, ea cuprinzând în cadrele ei doar spațiul/relațiile afective manifeste grupurile supuse studiului;
- 3.Sociometria trebuie considerată atât sub aspect teoretic cât și sub aspect empiric. Să remarcăm însă aparatul său conceptual extrem de sărac;
- 4.sociometria pune pe prim plan factorii de natură psihică subordonând în acest fel pe cei obiectivi, socioeconomi. Acest fapt ne îndreptățește să afirmăm că această metodă adoptă o poziție psihologizantă (V.Miftode, Metodologia sociologică, 1995, p.332).

Moreno concepe ceea ce el denumeste universul social pe trei dimensiuni: societatea externă, matricea sociometrică și realitatea externă, toate aceste elemente menținând între ele o puternică legătură. Dar ce presupun fiecare dintre cele trei concepte? Societatea externă ne relevă ceea ce este vizibil la nivel macroscopic descoperind o multitudine de grupuri umane, mari sau mici, cu structuri bine definite sau mai puțin conturate, dintre care amintim spre exemplificare: familia, școala, biserica, grupul de muncă, etc.

Matricea sociometrică, spre deosebire de societatea externă, este o realitate microscopică ceea ce înseamnă că a o cunoaște trebuie să o analizezi atent, cu mijloace și tehnici obiective deoarece ea presupune întreaga structură preferențială a grupului. Să subînțelegem că cele două elemente nu au o existență independentă, adică ele coexistă condiționându-se reciproc. În fine realitatea socială se constituie într-o sinteză, un „compromis” între teză (matricea sociometrică) și antiteză (societatea externă). Să nu înțelegem greșit: sociometria nu reprezintă un sistem extraordinar de vast, ci doar un subsistem în cadrul unui sistem care își propune cunoașterea vieții sociale. Acest sistem se prezintă sub forma unei piramide. În vârful piramidei se poziționează socionomia (știința legilor societății). În poziția imediat următoare se plasează sociodinamica (studiază agregatele sociale, grupurile unice), sociometria și socioatria (se ocupă de problemele însănătoșirii vieții sociale) (A.Mihu, op.cit., 1967, pp.16-18).

Documentul complet de 20 pagini îl poți citi dacă îl descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se găsesc în [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://pagina.documentului.din.Biblioteca.RegieLive.ro)